

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. március 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A jelentős kárt okozó csalás büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2009. október 13. napján kihirdetett Kb.II.189/2008/24. számú ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bünygyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. október 13. napján kihirdetett KB.II.189/2008/24. számú ítéletével a vádlottat a Btk. 318.§ (1), (5) bekezdés a/ pontjába ütközö jelentös kárt okozó csalás büntette miatt 1 év és 4 hónap börtönbüntetésre, valamint lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy annak végrehajtása esetén az őrizetben töltött időt be kell számítani. A vádlottat kártérítés címén 9.250.000 Ft, valamint annak törvényes kamatainak megfizetésére, és eljárási illeték címén 55.500 Ft megfizetésére kötelezte.

A katonai ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. A fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság törvénysértően enyhe büntetést szabott ki, túlzott súlyt tulajdonított az enyhítő körülményeknek. Álláspontja szerint a vádlottal szemben a törvény kötelező rendelkezése alapján pénzmellékbüntetést is kellett volna alkalmazni. Az első fokú ítélet megváltoztatását és a vádlottal szemben börtönbüntetés kiszabását indítványozta.

A vádlott és védője az első fokú ítéletet tudomásul vették.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.127/2009. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozott, a bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette a vádlott cselekményét. További súlyosító körülményként

indítványozta figyelembe venni, hogy a kár nem térült meg, és a vádlott magatartásával a sértett életkörülményeit jelentősen megnehezítette. Nem értett egyet a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésével, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a börtönbüntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését mellőzze. A pénzmellékbüntetés alkalmazásáért bejelentett ügyészi fellebbezést a továbbiakban nem tartotta fenn.

A nyilvános ülésen a Katonai Fellebbviteli Ügyészség képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta. Kiemelte, hogy nincs olyan különösebb méltánylást érdemlő körülmény a vádlott javára, amely indokolná a szabadságvesztés felfüggesztését. Megismételte az átiratában tett indítványát.

A vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet tényállását és a vádlott cselekményének jogi minősítését nem vitatta. Nem értett egyet a Katonai Fellebbviteli Ügyészség indítványával, mely szerint a vádlott büntetlen előélete ne jelentene enyhítő körülményt, továbbá kiemelte, hogy a vádlott a körülményeihez képest igyekszik az általa okozott kárt megtéríteni. Ennek érdekében lakását a sértett rendelkezésére bocsátotta, aki azt bérbe adta annak bérleti díjával ő rendelkezik. Indítványozta az első fokú ítélet helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, az ügy eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat a tárgyaláson megvizsgálta. A vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok mindenben alátámasztották. Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben eleget tett, ítélete mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a tényállásban írt cselekményét a Btk. 318.§ (1), (5) bekezdés a/ pontjában írt jelentős kárt okozó csalás bűntettének. A vádlott ugyanis úgy vett át a sértettől 9.250.000 Ft-ot, hogy nem állt szándékában azt a sértettel kötött szerződés tárgyát képező lakás tehermentesítésére, a jelzálogjog törlésére fordítani, hanem a kapott összeget pénzintézettel és mással fennálló tartozásai rendezésére felhasználta. A sértettet tévedésbe ejtette és neki szándékosan kárt okozott, hiszen a lakás tulajdonjogát a sértett a bank javára bejegyzett jelzálogjog és elidegenítési tilalom miatt nem szerezhette meg. A másodfokú bíróság tehát egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával a cselekmény jogi minősítését illetően.

A vádlott büntetésének súlyosítása érdekében bejelentett ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság nem tartotta alaposnak.

Az elsőfokú katonai tanács helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és nem tévedett akkor sem, amikor büntetlen előéletét az enyhítő körülmények között számba vette. A vádlott ugyanis nem katonai életviszonyok között katonai minőségéhez kötődően valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, ezért nem értett egyet a másodfokú bíróság azzal az ügyészi állásponttal, hogy a büntetlen előélet azért nem értékelhető enyhítő körülményként a javára, mivel az alkalmazási feltétel volt nála. Ugyancsak helyesen értékelte enyhítő körülményként az elsőfokú bíróság a vádlott kár megtérítésére való hajlandóságát is. A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az ügyészi indítvánnyal sem, hogy értékelje súlyosító körülményt, azt, hogy a kár nem térült meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a kétszeres értékelés tilalmába ütközne, hiszen vagyon elleni bűncselekmény az eljárás tárgya.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést szabott ki, és akkor sem, amikor annak tartamát a törvényi minimumhoz közeli tartományban határozta meg. A másodfokú bíróság sem tartotta szükségesnek az első bűnelkövető vádlottal szemben a törvény szigorának és ezzel együtt végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazását. A vádlott megbánó magatartást tanúsított, ezen kívül körülményeihez képest próbálja kompenzálni a sértettet azzal, hogy rendelkezésére bocsátotta a lakását, amit jelenleg a sértett hasznosít bérbeadás formájában. Ezért fennáll a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésének a Btk. 89.§ (2) bekezdésében írt feltétele. Az elsőfokú bíróság által kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés a mellékbüntetéssel együtt alkalmas a Btk. 37.§-ában írt büntetési célok elérésére.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlott cselekményével méltatlanná vált katonai rendfokozat viselésére és törvényesen alkalmazott vele szemben lefokozás katonai mellékbüntetést is. Nem tévedett akkor sem, amikor a pénzmellékbüntetés alkalmazásától eltekintett, mivel ennek törvényi előfeltételei maradéktalanul nem állnak fenn. A vádlott ugyanis megfelelő vagyonnal és jövedelemmel nem rendelkezik.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletének egyéb rendelkezései is - a kártérítésre való kötelezés és a mérsékelt illeték alkalmazása, valamint a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés - törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a vádlottat kötelezte a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján a kirendelt védő működésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. március 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katona Tanácsának ítélete jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2010. március 5.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő